

Warszawa, 19 czerwca 2015 r.

Oplaty za publiczne odtwarzanie muzyki w wybranych krajach¹

POLSKA

Podstawą wnoszenia opłat za odtwarzanie muzyki w miejscach publicznych jest ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r., Nr 90 poz. 631 z późn. zm.), która w artykule 24 zawiera następujące przepisy:

1. Wolno rozpowszechniać za pomocą anteny zbiorowej oraz sieci kablowej utwory nadawane przez inną organizację radiową lub telewizyjną drogą satelitarną albo naziemną, jeżeli następuje to w ramach równoczesnego, integralnego i nieodpłatnego rozpowszechniania programów radiowych lub telewizyjnych i przeznaczone jest do oznaczonego grona odbiorców znajdujących się w jednym budynku lub w domach jednorodzinnych obejmujących do 50 gospodarstw domowych.

2. Posiadacze urządzeń służących do odbioru programu radiowego lub telewizyjnego mogą za ich pomocą odbierać nadawane utwory, choćby urządzenia te były umieszczone w miejscu ogólnie dostępnym, jeżeli nie łączy się z tym osiągnięcie korzyści majątkowych.

Zgodnie z interpretacjami powyższego przepisu, to na odbiorcy publicznym spoczywa udowodnienie, że odbieranie muzyki, programu radiowego lub telewizyjnego nie przynosi korzyści majątkowych: domyślnie – publiczne odtwarzanie muzyki zawsze przynosi korzyści.

Do roku 2013 do odbiorców publicznych mogli zgłaszać się przedstawiciele wielu podmiotów uprawnionych do pobierania opłat za odtwarzanie muzyki: ZPAV (Związku Producentów Audio-Video), ZAIKS (Stowarzyszenia Autorów, dawniej Związku Autorów i Kompozytorów Scenicznych), SAWP i STOART (Stowarzyszenia Artystów Wykonawców i Stowarzyszenia Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Muzyczno-Słownych).

¹ Polska, Austria, Republika Czeska, Niemcy, Republika Słowacji, Węgry, Wielka Brytania

W lipcu 2013 roku Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego razem z przedstawicielami organizacji zbiorowego zarządzania ogłosili, że Zespół Orzekający Komisji Prawa Autorskiego zatwierdził wspólną tabelę stawek opłat organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi w zakresie odtwarzania². Oznaczało to, że odbiorca muzyki ma uiszczać tylko jedną opłatę poborcy reprezentującemu wszystkie podmiotowe organizacje.

Organizacje zbiorowego zarządzania prawami pokrewnymi nie doszły do porozumienia i z tego powodu w dniu 10 października 2014 r. Minister Kultury wszczął z urzędu postępowanie w przedmiocie wyznaczenia jednej organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi do wykonywania wspólnego poboru wynagrodzeń na polu eksploatacji „odtworzenie”. Stronami postępowania są organizacje SAWP, ZASP, STL, ZPAV, SFP oraz STOART. Postępowanie nie zostało zakończone.

Tabela stawek opłat jest bardzo szczegółowa i liczy wraz z opisem 42 strony. Jest ona do pobrania na stronie ZPAV³.

Miesięczne stawki opłat za odtwarzanie muzyki zależą w przypadku sklepów, restauracji, dyskotek lub punktów usługowych od lokalizacji, natomiast w przypadku hoteli stawki zależą tylko i wyłącznie od ich kategorii. Według nowych zasad, niezależnie od położenia, hotele 2-gwiazdkowe płacą 14,86 zł, natomiast hotele 4-gwiazdkowe – aż 29,69 zł za pokój.

Wysokości opłat za odtwarzanie odpowiadają temu, na ile muzyka jest istotnym elementem działalności danego przedsiębiorcy.

Największa obniżka stawek wprowadzona w 2013 r. za odtwarzanie muzyki dotyczyła hipermarketów. Do tej pory sklep powyżej 2,5 tys. metrów kwadratowych płacił miesięcznie, niezależnie od lokalizacji, 3 779 zł. W nowej tabeli wysokość opłaty zależy od wielkości miasta, w którym sklep, ale także dyskoteka lub zakład fryzjerski się znajdują. W Warszawie właściciel hipermarketu zapłaci miesięcznie za odtwarzanie muzyki 750 zł, a w miejscowości do 5 tys. mieszkańców – 383 zł. Powodem tej zmiany było założenie, że obroty sklepu wielkopowierzchniowego nie zmieniają się istotnie bez odtwarzania w nim muzyki.

Opłatę za odtwarzanie muzyki podwyższono w stołecznych zakładach fryzjerskich, ze 121 zł do 155 zł. Niższa opłata dotyczy właściciela zakładu fryzjerskiego w małej miejscowości – 84 zł miesięcznie.

²http://bip.mkidn.gov.pl/media/download_gallery/2013101715_orzeczenie_konczone_postepowanie_z_uzasadnieni.pdf

³http://www.zpav.pl/pliki/dopobrania/Tabela_stawek_wynagrodzen_za_odtworzenie_utworow_i_przedmiotow_praw_pokrewnych.pdf

Nieznacznie więcej płać także właściciele restauracji w Warszawie. Jeżeli lokal ma do 20 miejsc, za odtwarzanie w nim muzyki będzie trzeba zapłacić 230 zł, a nie jak do tej pory 181 zł. W małym mieście opłata ta jest mniejsza i wynosi 154 zł.

Podwyżka obowiązuje również właścicieli warszawskich dyskotek: z 1773 zł na 2550 zł. W małej miejscowości opłata wynosi 1304 zł.

Zgodnie z szacunkami opłaty za publiczne odtwarzanie muzyki powinny uiszczać od 100 do 150 tys. lokali. W 2011 r. wartość rynku (kwota pobranych opłat) wyniosła 107 mln złotych.

Poniżej przedstawiono przykładowe zmiany stawek miesięcznych wprowadzone w roku 2013:

Zmiany stawek - przykłady

Lokal	Dotychczasowe płatności	Nowa stawka Warszawa	Nowa stawka – miejscowość do 5 tys.
Sklep mały (20 m ²)	120,75	123,01	63,01
Sklep średni (300 m ²)	507,05	362,00	192,00
Sklep wielkopowierzchniowy (2500 m ²)	3 779,25	750,00	383,00
Restauracja - 20 miejsc	181,25	230,00	154,00
Restauracja - 75 miejsc	601,56	638,25	427,76
Fryzjer, 3 stanowiska	121,91	155,01	84,00
Klub, 100 miejsc	953,06	950,00	486,00
Dyskoteka, >200 miejsc	1 773,95	2 550,00	1 304,00
Hotel **, za 1 pokój (muzyka i film)	17,98	14,86	14,86
Hotel ***, za 1 pokój (muzyka i film)	19,90	29,69	29,69

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego ogłosiło w październiku 2013 r. *Raport z realizacji ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych*, który zawiera bardzo szczegółowe informacje dotyczące polskich regulacji prawnych na tle obowiązującego prawa europejskiego⁴.

W roku 2014 nie został opublikowany podobny raport.

⁴ http://www.prawoautorskie.gov.pl/media/Realizacja_ustawy_o_prawie_autorskim_2013.pdf

AUSTRIA

Każde odtwarzanie chronionych prawem autorskim utworów muzycznych lub tekstowych poza słuchaniem ich prywatnie jest „odtworzeniem publicznym”. Pod pojęciem „odtworzenie” rozumiane jest zarówno odtwarzanie muzyki lub tekstu na żywo, jak i z nośników dźwięku, takich jak płyty CD, DVD i winylowych, zapisu dźwięku w formacie mp3, taśm dźwiękowych i innych, włączając w to radio i telewizję. Organizator takiego odtwarzania jest zobowiązany do wykupienia licencji.

W Austrii Stowarzyszenie Autorów, Kompozytorów i Wydawców Muzycznych (AKM) udziela licencji na publiczne odtwarzanie utworów muzycznych i jest odpowiedzialne za pobieranie należności z tego tytułu. Podstawą prawną działalności AKM jest ustawa o prawach autorskich (*Urheberrechtsgesetz*), ustawa o spółkach tantiemowych (*Verwertungsgesellschaftengesetz*) i państwowe zezwolenie na działalność AKM. Stowarzyszenie, jako organizacja zbiorowego zarządzania reprezentuje ustawowe prawa autorów, kompozytorów i wydawców muzyki, którzy są jego członkami lub członkami innych (zagranicznych) spółek pobierających opłaty za publiczne odtwarzanie utworów. AKM udziela licencji organizatorom imprez, rozgłoszom radiowym i innym zainteresowanym podmiotom zezwalającym na publiczne wykonanie lub wyemitowanie muzyki chronionej prawem autorskim. Siostrzana firma AustroMechana pobiera opłaty za korzystanie z mechanicznego powielania i rozpowszechniania od producentów nośników dźwięku, producentów filmowych i materiałów video, kaset do nagrywania, a także od radia i telewizji.

Członkami AKM są kompozytorzy, autorzy tekstów, aranżerzy oraz wydawcy, jeśli przynajmniej jeden utwór, w którego powstaniu brali udział wymienieni twórcy, został publicznie wykonany, wyemitowany, umieszczony w Internecie lub wydany na dostępnym w handlu nośniku dźwięku. Przyjęcie w poczet członków AKM osób uprawnionych do otrzymywania tantiem następuje na wniosek osoby zainteresowanej i następuje na mocy decyzji Zarządu AKM; nowoprzyjęty członek opłaca jednorazową opłatę wstępną.

Do opłat za wykorzystanie muzyki zobowiązani są: organizatorzy balów, koncertów, imprez zakładowych, zakłady pracy, w których odtwarzana jest muzyka, aby umilić czas klientom (lokale gastronomiczne, hotele, handel, usługi, kina), rozgłosznie radiowe i stacje telewizyjne, wytwórcy nośników dźwięku, operatorzy stron internetowych, radia internetowe i inni.

W przypadku imprez stałych (nie jednorazowych) wysokości opłat zależą od konkretnych okoliczności, w których jest odtwarzana muzyka dla klientów oraz od rodzajów wykorzystania muzyki (radio, TV, CD, mp3, szafa grająca, muzyka na żywo itp.). Jeśli w

danym zakładzie odtwarzana jest muzyka skopiowana samodzielnie na jego potrzeby, to kwota ta wzrasta o 31% na rzecz wspomnianej już firmy AustroMechana.

Kwoty uzyskane z tytułu praw autorskich przez AKM są przekazywane właścicielom tych praw po odliczeniu nakładów własnych. Obliczenie wysokości tantiem odbywa się na podstawie przepisów prawnych, statutu AKM i zasad rozliczeń opracowanych przez tę spółkę. AKM nie osiąga z tego tytułu żadnych dochodów.

AKM aktualizuje co dwa lata informator o taryfach opłat za najczęściej wykorzystywane formy publicznego odtwarzania muzyki. Według danych opublikowanych w informatorze z 18 września 2014 r., wszystkie stawki wzrosły o 3,15% w stosunku do danych publikowanych w informatorze z 1 listopada 2012 r., w którym zawarte są szczegółowe dane odnośnie stawek opłat za publiczne odtwarzanie muzyki w celach niekomercyjnych. Są to stawki netto, do których należy doliczyć 20% podatku obrotowego i 5% podatku VAT oraz, w niektórych przypadkach, dodatkowe opłaty na rzecz innych organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Przedstawione poniżej dane pochodzą z informatora z roku 2012 (kwoty bez podatku):

1. Opłata za odtwarzanie muzyki w sklepach i domach towarowych wynosi, w zależności od powierzchni handlowej: od 13,76 € miesięcznie dla sklepu o powierzchni poniżej 50 m² do 27,54 € dla sklepu o powierzchni powyżej 50 m². Stawkę dla sklepów o większej powierzchni handlowej oblicza się poprzez dopłatę za każde rozpoczęte 100 m² – wynosi ona od 13,76 € dla sklepów o pow. od 101 do 1000 m² i maleje do poziomu 2,06 € za każde rozpoczęte 100 m² pow. dla sklepów o pow. powyżej 10 000 m².
2. Opłata za odtwarzanie muzyki w centralach telefonicznych podczas oczekiwania na połączenie zależy od liczby numerów wewnętrznych danej centrali. Stosuje się opłaty w skali 13 stopniowej: od 86,90 € rocznie do 313,37 € rocznie dla central odpowiednio do 20 numerów i do 500 numerów.
3. Opłata za odtwarzanie muzyki w lokalach gastronomicznych zależy od jakości, typu i położenia lokalu (wyróżniono 4 grupy lokali) oraz średniej liczby gości w miesiącu i wynosi: od 0,0736 € od osoby dla lokali najniższej kategorii bez możliwości tańczenia do 0,8536 € od osoby dla lokali najwyższej kategorii z możliwością tańczenia (szczegółowa taryfa obejmuje 18 pozycji).
4. Opłata za odtwarzanie muzyki w sezonowych lokalach gastronomicznych bez możliwości tańczenia zależy od liczby stolików w lokalu i wynosi: do 20 stolików – 7,17 € dziennie (w soboty – 11 €); za każde następne dziesięć stolików 3,84 € (5,50 € w soboty).

5. Opłata za odtwarzanie muzyki na basenach otwartych, zależy od pojemności obiektu (10 kategorii) i wynosi: w przypadku obiektu mieszczącego do 100 osób – 22,90 € za sezon, a obiektu mieszczącego do 3000 osób – 607,22 € za sezon.
6. Opłata za odtwarzanie muzyki na basenach krytych, zależy od pojemności obiektu (4 kategorie) i wynosi: w przypadku obiektu mieszczącego do 300 osób – 6,44 € miesięcznie; do więcej niż 500 osób – 19,30 € miesięcznie.
7. Opłata za odtwarzanie muzyki na polach kempingowych zależy od powierzchni obiektu (pięć kategorii) i wynosi: od 22,90 € za sezon dla pola o pow. 1000 m²; do 85,76 € za sezon dla pola o powierzchni powyżej 5000 m².
8. Opłata za odtwarzanie muzyki z radia w zakładzie fryzjerskim zależy od ilości foteli i wynosi: do pięciu foteli 7,48 € rocznie i 1,34 € za każdy następny fotel;
9. Opłata za odtwarzanie muzyki w zakładzie fryzjerskim z innych nośników zależy od ilości foteli i wynosi: do pięciu foteli – 10,93 € rocznie i 1,65 € za każdy następny fotel;
10. Opłata za odtwarzanie muzyki w szkołach tańca zależy od rocznych obrotów danej szkoły i wynosi: do 21.800 € – 20,64 € miesięcznie; do 54.600 € – 61,97 € miesięcznie; ponad 56.600 € – 103,27 € miesięcznie.
11. Opłata za odtwarzanie muzyki w autobusach i taksówkach zależy od liczby pasażerów, które może przewozić dany pojazd i wynosi: do 10 osób – 29,01 € rocznie od samochodu; od 10 do 16 osób – 41,38 € rocznie od samochodu; powyżej 16 osób – 123,69 € rocznie od samochodu.
12. Opłata za odtwarzanie muzyki na dworcach autobusowych wynosi: 0,0185 € od pasażera.
13. Opłata za odtwarzanie muzyki na targach i wystawach wynosi 0,0275 € od każdego odwiedzającego (gdy wstęp jest bezpłatny).
14. Opłata za odtwarzanie muzyki w zakładach pracy zależy od liczby pracowników i wynosi: do 30 – 18,85 € miesięcznie; od 751 do 1000 – 473,39 € miesięcznie.

CZECHY

Zgodnie z czeską ustawą nr 121/2000 o prawach autorskich i prawach pokrewnych, każdy użytkownik dzieła muzycznego chronionego prawem autorskim musi uzyskać wcześniej zezwolenie właściciela praw autorskich na korzystanie z utworu i wnieść odpowiednie opłaty. W Republice Czeskiej prawa autorów utworów muzycznych są reprezentowane przez Stowarzyszenie Ochrony Praw Autorskich do Utworów Muzycznych (*Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním - OSA*), które ma status prawny

stowarzyszenia obywatelskiego. Uzyskało ono uprawnienia do pobierania opłat od użytkowników utworów muzycznych od czeskiego Ministerstwa Kultury, które jednocześnie sprawuje nadzór nad jego bieżącą działalnością. OSA reprezentuje prawa 7500 autorów czeskich i ok. miliona zagranicznych (kompozytorów, autorów tekstów, wydawców). Cztery razy do roku wypłaca twórcom należne im tantiemy. Koszty administracyjne OSA wynoszą ok. 15% (w 2013 r. – 14,9%).

Stowarzyszenie OSA jest jedyną organizacją zbiorowego zarządzania pobierającą opłaty za wykorzystanie utworów muzycznych. Funkcjonują również inne stowarzyszenia autorów: agencja praw teatralnych, literackich i audiowizualnych DILIA oraz stowarzyszenie autorów dzieł audiowizualnych, architektonicznych oraz wizualnych składników dzieł audiowizualnych OOA-S. Opłaty za wykorzystanie audiowizualnych programów muzycznych pobiera OSA, która dzieli je pomiędzy autorów zrzeszonych w trzech stowarzyszeniach w proporcji: 35,11% dla autorów zrzeszonych w DILIA, 17,55% dla OOA-S oraz 47,34% dla OSA.

Taryfa opłat licencyjnych OSA w języku angielskim⁵ jest szczegółowa, liczy 81 stron. W części „Odtwarzanie publiczne” uwzględnionych zostało szereg kategorii, m.in.:

Muzyka w tle

Opłata licencyjna za odtwarzanie muzyki w tle w restauracjach, barach, kawiarniach, kantynach, stołówkach, sklepach, supermarketach, bankach, zakładach usługowych, poczekalniach, stacjach benzynowych, galeriach, salonach wystawienniczych, biurach i pomieszczeniach dla pracowników zależy od ilości mieszkańców danej miejscowości (do 500, do 1000, do 20 000, do 150 000 i powyżej 150 000 mieszkańców) oraz typu urządzenia odtwarzającego, w tym liczby głośników i monitorów.

Opłata licencyjna za odtwarzanie muzyki w tle podczas różnego rodzaju promocji i imprez marketingowych wynosi 3% całkowitych kosztów imprezy, jednak nie mniej niż po 5 koron czeskich (CZK) od osoby.

Stawka miesięczna opłaty licencyjnej za wykorzystanie muzyki w tle w samochodzie z reklamą zależy od liczby dni prezentowania reklamy na samochodzie („do 18” oraz powyżej) za każdy samochód.

Opłata licencyjna za każdy dzień odbywających się targów i wystaw zależy od liczby stoisk.

Stawka opłaty licencyjnej za wykorzystanie muzyki w kasynach i salonach gier zależy od powierzchni użytkowej lokalu.

⁵ Dostępna pod adresem http://www.osa.cz/media/70160/osa_tariffs_2013_revbal.pdf

W przypadku hoteli i centrów odnowy biologicznej (spa) obowiązuje inna stawka opłaty licencyjnej w publicznie dostępnych częściach tych obiektów i inna w pokojach hotelowych. Zależy ona od liczby mieszkańców danej miejscowości: do 500, do 1000, do 20 000, do 150 000 i powyżej 150 000 mieszkańców oraz typu urządzenia odtwarzającego, w tym liczby głośników i monitorów, a w salonach zabiegowych zależy od wyposażenia pomieszczenia w radio, telewizor lub inny sprzęt audio lub wideo.

Stawka opłaty licencyjnej za odtwarzanie muzyki w telefonach (oczekiwanie na połączenie) i w automatycznych sekretarkach zależy od liczby linii.

W przypadku imprezy ulicznej organizowanej przez gminną rozgłośnię radiową z wykorzystaniem urządzeń nagłaśniających należących do gminy stawka zależy od liczby głośników.

W sklepach mobilnych za odtwarzanie muzyki obowiązuje opłata licencyjna w wysokości ryczałtowej rocznej stawki za pojazd; w taksówce obowiązuje ryczałtowa miesięczna stawka, a w samolocie – ryczałtowa miesięczna stawka za każdy samolot.

Za odtwarzanie muzyki podczas konferencji i szkoleń, na które jest wstęp wolny, obowiązuje ryczałtowa stawka dzienna.

Opłata licencyjna (roczna) za odtwarzanie muzyki w domach spokojnej starości, instytucjach opieki społecznej oraz centrach młodzieżowych zależy od liczby pensjonariuszy lub uczestników zajęć (do 200, do 250, za każde 50 osób powyżej 250).

Imprezy muzyczne

W dyskotekach stawka opłaty licencyjnej zależy od maksymalnej liczby uczestników (11 pozycji: od 50 do 1000 osób) oraz ceny biletu wstępu (11 pozycji: od biletów w cenie do 30 CZK do biletów w cenie powyżej 400 CZK).

Stawka opłaty licencyjnej w kabaretach, warieté itp. zależy od liczby przedstawień w miesiącu (do 5, do 10, do 15, do 25), liczby widzów (do 50, do 100, powyżej 100) oraz ceny biletu wstępu (do 30 CZK, do 40 CZK, do 50 CZK, do 70 CZK, do 100 CZK i ponad 100 CZK).

W klubach muzycznych (bez możliwości tańca) obowiązuje stawka taka, jak dla kabaretu, pomniejszona o 50%.

Imprezy sportowe

Gdy muzyka jest integralną częścią zawodów sportowych (łyżwiarstwo figurowe, gimnastyka artystyczna, pływanie synchroniczne itp.) - stawka opłaty licencyjnej wynosi 3% dochodów ze sprzedaży biletów, nie mniej niż 5 CZK od widza.

Gdy muzyka stanowi tło do wydarzeń sportowych – stawka opłaty licencyjnej wynosi 1,5 CZK od widza.

Gdy muzyka jest odtwarzana w przerwach zawodów (piłka nożna, siatkówka, hokej) – stawka wynosi 0,7 CZK od widza.

Za odtwarzanie muzyki na lodowiskach i stokach narciarskich – stawka wynosi 15 CZK dziennie.

Za odtwarzanie muzyki podczas zajęć aerobiku lub fitness, obowiązuje stawka opłaty licencyjnej za godzinę zajęć powiększona o dodatek zależny od liczby uczestników.

Kursy tańca i szkoły tańca

Opłata licencyjna za odtwarzanie muzyki podczas nauki tańca zależy od średniej opłaty za jedną lekcję. Stosowane są zniżki w wysokości opłat licencyjnych w zależności od wielkości miejscowości, w której dany kurs tańca się odbywa: 5% dla miejscowości o liczbie mieszkańców od 21 000 do 150 000, 10% dla miejscowości o liczbie mieszkańców od 1000 do 20 000, 15% dla miejscowości o liczbie mieszkańców od 500 do 1000, 20% dla miejscowości poniżej 500 mieszkańców.

Obiekty służby zdrowia

Za odtwarzanie muzyki w tle w poczekalniach dla pacjentów, korytarzach i innych pomieszczeniach wysokość opłaty licencyjnej zależy od liczby głośników lub telewizorów.

Występy cyrkowe

Za odtwarzanie muzyki podczas występów cyrkowych opłata licencyjna zależy od liczby widzów (do 300, do 500, do 800 i powyżej 800).

Muzyka w telewizji

Opłaty licencyjne za transmitowanie muzyki przez telewizję zależą od udziału procentowego programów muzycznych w ramówce stacji (0-20%, 21-40%, 41-60%, 61-80%, 81-100%) i wynoszą odpowiednio od 0,775% do 7,208% dochodów brutto stacji. Opłata ta nie może być niższa niż opłata minimalna, obliczana na podstawie liczby gospodarstw, które mogą potencjalnie odbierać program danej stacji telewizyjnej, z uwzględnieniem powyższego udziału procentowego programów muzycznych w ramówce stacji i wynosi od 0,060 do 0,558 CZK miesięcznie za każde gospodarstwo domowe.

W przypadku nadawania wideotekstu, któremu towarzyszy muzyka, stawka opłaty licencyjnej zależy od czasu trwania emisji (do 4 godzin dziennie i powyżej) i jest liczona za każde gospodarstwo, do którego dociera sygnał.

Muzyka w radiu

Opłata licencyjna rozgłośni radiowej za korzystanie z utworów muzycznych wynosi 5% jej dochodu brutto, nie mniej niż kwota ustalona w umowie między OSA a daną rozgłośnią. Jeśli program danej rozgłośni radiowej jest dostępny w Internecie, dodatkowa opłata wynosi

od 9000 do 12000 CZK rocznie, w zależności od wykorzystania repertuaru chronionego przez OSA).

Muzyka w Internecie

Za udostępnianie muzyki przez Internet, umożliwiające nagrywanie jej na twardy dysk komputera lub inne nośniki, obowiązuje opłata licencyjna za każdy pobrany utwór lub płytę.

Opłata za streaming (nadawanie obrazu z dźwiękiem w czasie rzeczywistym) jest uzależniona od udziału procentowego utworów muzycznych w całości nagrania (do 20%, do 70% i ponad 71%) i wynosi odpowiednio 2%, 5% lub 8% ceny, którą wpłaca kupujący przez Internet.

Tworzenie tzw. kopii roboczych np. przez dyskdżokejów na własne potrzeby

Wysokość opłaty licencyjnej zależy od czasu wykorzystywania nagranych utworów wynosi od 150 do 5000 CZK za okres wykorzystywania od 1 dnia do 1 roku.

Opłata wyrównawcza za urządzenia, które są używane do kopiowania utworów muzycznych (magnetofony, nagrywarki CD i DVD, odtwarzacze mp3 i mp4, telefony komórkowe) oraz za nośniki używane do nagrywania tych utworów (płyty CD i DVD, nośniki danych typu pendrive, dyski twarde, karty pamięci i inne) jest zawarta w cenie zakupu. Jest ona skalkulowana: w przypadku urządzeń – jako procent ceny produktu (1,5% lub 3%), a w przypadku nośników danych – ryczałtowo (od 0,10 do 5 CZK za sztukę).

OSA może obniżyć stawki za odtwarzanie muzyki m.in. następującym podmiotom:

- operatorom, którzy sami zgłaszają się do OSA w celu podpisania umowy licencyjnej – o 20%;
- operatorom, którzy sami zgłaszają się w celu odnowienia licencji w ciągu ostatnich 30 dni trwania poprzedniej umowy i nie zalegają z opłatą tantiem – o 30%;
- odbierającym wyłącznie lub głównie audycje sportowe – o 15%;
- właścicielom lokali, które są otwarte nie więcej niż 3 dni w tygodniu – o 20%;
- właścicielom, którzy mają 5 lub więcej lokali, w których udostępniają muzykę w tle – o 5%;
- właścicielom sklepów o powierzchni handlowej mniejszej niż 20 m² – o 5%;
- biurom, za odtwarzanie muzyki w pomieszczeniach pracowniczych, włączając w to stołówki – o 50%;
- sklepom muzycznym – o 10%;

- stosowane są również obniżone stawki ze względu na wielkość miejscowości – im mniejsza miejscowość, tym większa zniżka.

W niektórych sytuacjach zniżki sumują się.

NIEMCY

W Niemczech podstawą prawną dla pobierania opłat za publiczne odtwarzanie utworów muzycznych są: ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych (*Gesetz über Urheberrecht und verwandte Schutzrechte*) oraz ustawa o korzystaniu z praw autorskich i praw pokrewnych (*Gesetz über die Wahrnehmung von Urheberrechten und verwandten Schutzrechten*), określająca zasady działalności organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

Jedyną organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi dotyczącymi utworów muzycznych jest Spółka Zarządzająca Prawami do Odtwarzania i Powielania Muzyki (*Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte* – GEMA). Kompozytorzy, autorzy tekstów i producenci muzyki przekazują swoje prawa autorskie na rzecz GEMA, która udostępnia ich utwory użytkownikom odpłatnie. GEMA zajmuje się ochroną własności intelektualnej twórców muzyki oraz wpływami na rzecz autorów z tytułu opłat za wykorzystywanie publiczne ich utworów. GEMA reprezentuje interesy 65000 swoich członków oraz ponad dwóch milionów uprawnionych spoza Niemiec. Członkami GEMA są kompozytorzy, autorzy tekstów i wydawcy muzyki. Składka członkowska wynosi 59,90 € rocznie.

GEMA ma formę prawną związku gospodarczego, jest uznana przez państwo za instytucję powierniczą i jest nadzorowana przez niemiecki Urząd Patentowy oraz Federalny Urząd Antykartelowy.

Dochody GEMA, po potrąceniu kosztów własnych agencji, są przekazywane właścicielom praw autorskich. W sierpniu 2009 r. GEMA reprezentowała ponad 2 mln właścicieli praw autorskich do utworów muzycznych z całego świata, a w jej bazie danych chronionych przez nią utworów było 8,5 mln pozycji. W roku 2012 GEMA pobrała z tytułu praw własności 820,2 mln €, z czego 692,3 mln € przekazała twórcom, a jej koszty administracyjne wyniosły 127,9 mln €, co stanowiło 15,6% uzyskanych przychodów.

Od kwietnia 2003 r. dostępna jest na stronie internetowej organizacji GEMA baza danych zawierająca ok. 1,6 mln utworów muzycznych chronionych prawem autorskim. GEMA podpisała umowy dotyczące praw do wykonywania lub emitowania utworów muzycznych z 73 agencjami zagranicznymi.

Niemieckie taryfy opłat za odtwarzanie muzyki są bardzo szczegółowe. W każdej z siedmiu poniższych kategorii jest kilka lub kilkanaście pozycji, dla których w formie

tabelarycznej podane są stawki netto za określony okres użytkowania muzyki (rok, pół roku i miesiąc), do których należy dodać 7-procentowy podatek obrotowy.

Kategorie odtwarzania muzyki:

- Muzyka na żywo
- Muzyka odtwarzana z nośników (również z obrazem)
- Muzyka w internecie
- Przekierowanie muzyki
- Odtwarzanie filmów
- Odtwarzanie audycji radiowych
- Wypożyczanie nośników dźwięku i obrazów z dźwiękiem

Muzyka na żywo:

1. Za występy muzyków podczas imprez, m.in. balów, kiermaszów, pochodów, stawki opłat licencyjnych zależą od powierzchni, na której odbywa się impreza i od tego, czy bilety wstępu są płatne;
2. za występy muzyków podczas imprez ulicznych typu święto mieszkańców (miasta, ulicy, wsi) stawki opłat licencyjnych zależą od powierzchni, na której odbywa się impreza (za każde 500 m²);
3. za występy muzyków podczas koncertów, festiwali i występów kabaretowych stawki opłat licencyjnych zależą od liczby widzów (do 150, do 300, za każde następne rozpoczęcie 150);
4. za występy muzyków w dyskotekach i lokalach tanecznych, stawki opłat licencyjnych zależą od powierzchni lokalu i ceny biletu wstępu;
5. koncerty muzyki poważnej podlegają opłatom zależnym od liczby słuchaczy i ceny biletu wstępu a koncerty muzyki poważnej w celach pedagogicznych – podlegają opłatom zależnym jedynie od ceny biletu wstępu;
6. za występy muzyków podczas imprez sportowych stawki opłat licencyjnych zależą od liczby widzów;
7. za występy muzyków w teatrze, stawki opłat licencyjnych zależą od czasu trwania wykonywanego utworu (do 1,5 min., do 6 min., do 15 min., do 25 min., powyżej 25 min.);
8. w przypadku teatru tańca, baletu, show, składanki muzycznej opłaty zależą od liczby słuchaczy (do 150, do 300, do 450, do 600, za każde następne rozpoczęcie 150);

9. w przypadku muzyki granej w lokalu przez pianistę, na cytrze lub na akordeonie (gdy nie jest pobierana opłata za występ) opłaty zależą od liczby występów w miesiącu (do 16 i powyżej);
10. muzyka na żywo podczas imprezy na zakończenie kursu w szkole tańca podlega opłacie w wysokości 5,4% dochodu ze sprzedaży biletów wstępu;
11. za koncerty rozrywkowe w kurortach (muzyka grana podczas wieczorków towarzyskich i tanecznych) opłata wynosi 6,25% kwoty wydanej przez administrację uzdrowiska na te cele.

W wielu wymienionych wyżej przypadkach są stosowane rabaty np. za opłacenie licencji za rok z góry.

Odtwarzanie muzyki z nośników (również z obrazem):

Za muzykę odtwarzaną w tle stawki opłat licencyjnych zależą:

- 1) w halach wystawienniczych – od powierzchni hali;
- 2) w lokalach gastronomicznych, lodziarniach, kantynach od powierzchni lokalu: do 100 m², od 100 do 250 m², powyżej 250 m²;
- 3) w salach obsługi klientów banku, w hali lotniska od powierzchni obiektu: do 100 m², powyżej 100 m²;
- 4) na otwartym powietrzu w kurortach i na promenadach od liczby głośników (stawka za każdy głośnik);
- 5) w kręgielniach, na lodowiskach itp. obiektach od powierzchni obiektu: do 750 m², do 1500 m², dla większych obiektów za każde rozpoczęte 500 m² powierzchni;
- 6) w klubach fitness i salach sportowych stawki od powierzchni obiektu: do 100 m², do 200 m² i za każde rozpoczęte 200 m² powierzchni;
- 7) w salonach gier stawki od liczby zainstalowanych tam automatów do gry: za 12 automatów i za każdą rozpoczętą dwunastkę automatów;
- 8) na pływalniach, w saunach i w halach wspinaczkowych stawki od powierzchni obiektu: do 100 m², do 200 m², do 400 m² i dalej za każde rozpoczęte 200 m² powierzchni;
- 9) w obwoźnych punktach handlowych stawka ryczałtowa za każdy taki obiekt;
- 10) w sklepach, domach towarowych, centrach handlowych, hurtowniach, bankowych salach obsługi, poczekalniach na lotniskach, częściach handlowych warsztatów rzemieślniczych, stacji benzynowych, miejscach pobytu obsługi takich stacji, w windach osobowych stawki zależą od powierzchni obiektu: do 100 m², do 200 m², do 300 m², 400 m², za każde rozpoczęte 200 m² do 1600 m², za każde rozpoczęte

200 m² do 3000 m², za każde rozpoczęte 400 m² do 15000 m², za każde rozpoczęte 800 m² powyżej 15000 m² powierzchni;

- 11) w przejściach i parkach obowiązuje stawka za każdy głośnik;
- 12) w pomieszczeniach pracowniczych i biurach od liczby zatrudnionych: do 200 osób, do 300 osób, do 400 osób, za każde następne 100 osób.

Domy opieki korzystają z 25% zniżki.

Odtwarzanie muzyki w przestrzeni wspólnej w domach spokojnej starości dla nie więcej niż 30 pensjonariuszy jest zwolnione z opłat.

Lokale muzyczne, kluby itp.

Opłata licencyjna zależy od tego, ile dni w tygodniu jest czynny dany lokal oraz od powierzchni lokalu: do 100 m², do 200 m², do 300 m² i dalej za każde rozpoczęte 100 m² powierzchni lokalu. Stosowana jest opłata miesięczna.

Inne stawki opłaty licencyjnej obowiązują w przypadku lokali, w których odbywają się imprezy taneczne; dodatkowo, stawka opłaty zmienia się w zależności od ceny biletu wstępu: do 2 €, do 4 €, do 6 € i za każde rozpoczęte 2 € powyżej.

Przy płatności za rok z góry stosowany jest rabat w wysokości 16,67%; przy opłacie za kwartał z góry rabat wynosi 8,33%.

Stawki za powielanie (np. wypalanie płyt CD, gromadzenie utworów w formacie mp3) w celu publicznego odtwarzania oblicza się przez pomnożenie liczby utworów przez liczbę utworzonych kopii. Dotyczy to dyskdzokejów, nauczycieli tańca, trenerów fitness, prowadzących ćwiczenia np. na uczelniach wyższych, zakładów pracy, w których właściciel samodzielnie kopiuje utwory muzyczne w celu ich publicznego odtwarzania na terenie zakładu pracy.

Imprezy uliczne typu święto mieszkańców (miasta, ulicy, dzielnicy, wsi) opłaty licencyjne zależą od powierzchni, na której odbywa się impreza; stawka liczona jest od każdych 500 m². Po zakończeniu imprezy jej organizator ma obowiązek przesłać do GEMA listę odtworzonych w jej trakcie utworów muzycznych.

Stawki za odtwarzanie muzyki podczas imprez sportowych zależą od liczby widzów.

Stawki za odtwarzanie muzyki podczas targów i wystaw są obliczane od liczby stoisk lub monitorów.

Stawki za odtwarzanie muzyki w szkołach baletowych zależą od średniej liczby uczniów w miesiącu oraz od wysokości opłat za zajęcia, a w przypadku szkół tańca i zajęć fitness zależą od liczby uczestników.

Stawki opłat za odtwarzanie muzyki w autokarach, samolotach i statkach zależą od liczby miejsc w pojeździe, a w przypadku statków od liczby osób, jaką dana jednostka może wziąć na pokład.

Stawka za odtwarzanie muzyki podczas połączeń telefonicznych zależy od liczby możliwych jednoczesnych połączeń na dany numer.

Zgodnie z art. 54 ustawy o prawach autorskich (*Urheberrechtsgesetz*) urządzenia, które są używane do kopiowania (kserokopiarki, drukarki, skanery, nagrywarki CD i DVD, odtwarzacze mp3 i mp4, magnetofony, telefony komórkowe, płyty CD i DVD, nośniki danych typu pendrive, dyski twarde i inne, są obciążone ryczałtową opłatą licencyjną zawartą w cenie zakupu. Opłaty te są bardzo zróżnicowane; np. w przypadku dysków twardech rozróżnia się 6 kategorii w zależności od typu urządzenia i pojemności, a opłaty licencyjne wynoszą od 5 do 34 € za sztukę. Opłaty te są przekazywane do Centrali ds. Praw Odtwarzania dla celów Prywatnych (*Zentralstelle für private Überspielungsrechte, ZPÜ*), skąd część jest odprowadzana do GEMA.

SŁOWACJA

Zasady korzystania z utworów muzycznych w celu ich publicznego wykonania określa ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych (*Zákon zo 4. decembra 2003 o autorskom práve a právach súvisiacich s autorským právom; autorský zákon*, nr 618/2003 Z.z.), zwana dalej ustawą o prawie autorskim. Użytkownicy utworów muzycznych, zgodnie z ustawą, są zobowiązani do podpisania umowy licencyjnej, której przedmiotem jest udzielenie licencji (pozwolenia) na korzystanie z utworów muzycznych w przypadku: wydarzeń muzycznych, podczas których muzyka jest zasadniczą częścią wydarzenia, muzyka jest elementem wspomagającym i elementem uzupełniającym.

Wydarzenia muzyczne podczas których muzyka jest istotną częścią wydarzenia:

Koncerty muzyki klasycznej, koncerty jazzowe, balet; koncerty muzyki popularnej, na instrumenty dęte, folklorystyczne, karaoke; zdarzenia (imprezy) kulturalne i społeczne z wykorzystaniem muzyki mieszanej, za które nie pobiera się opłat wstępu; koncerty plenerowe z wykorzystaniem muzyki popularnej i klasycznej, za które nie pobiera się opłat wstępu; imprezy taneczne, programy muzyczne, za które nie są pobierane opłaty; zajęcia w szkołach tańca i inne szkolenia; zajęcia aerobiku, siłownie; imprezy sportowe wymagające korzystania z utworów muzycznych (gimnastyka, łyżwiarstwo figurowe, pływanie synchroniczne), konkursy publiczne.

Muzyka, jako element wspomagający. Konkursy i inne wydarzenia, podczas których jest odtwarzana muzyka w tle.

Muzyka w tle jest odtwarzana podczas widowisk rozrywkowych takich, jak cyrk, podczas publicznych pokazów filmów (w kinie, restauracji, kawiarni), podczas pokazów erotycznych; podczas imprez firmowych, promocji, prezentacji produktów z wykorzystaniem muzyki; podczas konkursów mody, fryzjerskich, kosmetycznych z wykorzystaniem muzyki; podczas prezentacji różnego rodzaju produktów na stojakach reklamowych (o powierzchni do 2 m² oraz powyżej 2 m²); podczas płatnych ceremonii cywilnych lub religijnych. Muzyka w tle jest również odtwarzana podczas zgromadzeń publicznych, procesji i różnego rodzaju parad.

Muzyka, jako składnik uzupełniający:

Muzyka wykonywana przez wykonawcę lub urządzenie techniczne obsługiwane przez didżeja (DJ) w kawiarni, restauracji, barze itp.; muzyka, jako część bankietu, koktajlu, przyjęcia i podobnych wydarzeń społecznych; muzyka na wernisazu sztuki lub wystawie edukacyjnej, instalacja dźwiękowa; muzyka odtwarzana z urządzenia technicznego podczas wystawy handlowej, muzyka reprodukowana na terenie regularnie powtarzających się imprezach handlowych (pochli targ, rynek itp.).

Umowy licencyjne

Umowa licencyjna na korzystanie z utworów muzycznych w celu ich publicznego wykonania i przekazywania społeczeństwu jest zawierana na mocy ustawy o prawie autorskim pomiędzy Organizacją Zbiorowego Zarządzania, jaką jest Słowackie Stowarzyszenie Twórcze ds. Ochrony praw muzycznych – SOZA⁶, a użytkownikiem publicznego wykonywania utworów muzycznych.

Przedmiotem umowy jest udzielenie licencji – pozwolenia użytkownikowi na korzystanie z utworów muzycznych zgodnie z postanowieniami ustawy o prawie autorskim w sytuacjach opisanych wyżej.

W umowie zawarte są informacje dotyczące zakresu korzystania z utworów muzycznych (przypadkowe okazje, regularnie powtarzane wykonania muzyki), liczba miejsc w pomieszczeniu, w którym będzie odtwarzana muzyka („pojemność miejsca zdarzenia” – np. hale widowiskowe) oraz ceny biletów. Organizator imprezy dołącza do umowy odpowiedni formularz z danymi.

Słowackie Stowarzyszenie Twórcze ds. Ochrony praw muzycznych (SOZA) jest instytucją zarządzania zbiorowego autorów i wydawców utworów muzycznych, jest firmą

⁶ Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam

non-profit, założoną na mocy ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych No. 83 / 1990 Coll. (EN)⁷ reprezentuje autorów i wydawców, dba o przestrzeganie praw własnościowych poprzez swoje organy wybieralne.

Od 1 stycznia 1998 r. SOZA działa jako stowarzyszenie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi do utworów muzycznych na podstawie zezwolenia wydanego przez słowackie Ministerstwo Kultury (MK SR) nr 1/1998 i 1/2004. Jako zbiorowy administrator wydaje licencje użytkownikom utworów muzycznych, pobiera opłaty licencyjne upoważniające ich do korzystania z utworów muzycznych oraz przekazuje właścicielom praw należne im tantiemy (zgodnie z §40, §81 ww. ustawy).

Na podstawie umów o reprezentowaniu autorskich praw majątkowych administruje prawami własności krajowych autorów i wydawców utworów muzycznych.

Na podstawie podpisanych 65 wzajemnych umów z towarzystwami siostrzanymi za granicą reprezentuje zagranicznych właścicieli praw na terytorium Słowacji, a organizacje siostrzane reprezentują słowackich posiadaczy praw za granicą.

Jest ono pełnoprawnym członkiem trzech wielkich światowych organizacji: CISAC⁸, BIEM⁹, GESAC¹⁰.

SOZA wydaje licencje na użycie utworów muzycznych do publicznego odtwarzania:

- poprzez transmisje i retransmisje,
- za pośrednictwem urządzeń technicznych,
- w szafach grających,
- w radiofonii i telewizji,
- poprzez retransmisję drogą kablową,
- z nagrań na nośnikach audio i audio–video,
- w teatrach (muzyka archiwalna),
- podczas projekcji filmów,
- za pośrednictwem Internetu i innych podobnych sieci,
- poprzez formaty używane przez DJ-ów.

SOZA pobiera również wynagrodzenia za czyste nośniki i urządzenia rejestrujące w imieniu innych słowackich towarzystw zbiorowego zarządzania.

⁷ Slovakia, Act No. 618/2003 on Copyright and Rights Related to Copyright
<http://www.wipo.int/wipolex/en/details.jsp?id=7215>

⁸ **CISAC** – Międzynarodowa Konfederacja Związków Autorów i Kompozytorów (fr. *Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs*) założone w 1926 roku w Paryżu.

⁹ **BIEM** - Międzynarodowe Biuro Stowarzyszeń Zarządzających Prawami do Nagrań i Reprodukacji Mechanicznej, powstałe w Paryżu w roku 1929 (fr. *Bureau International des Societes Gérant des Droits d'Enregistrement et de Reproduction Mechanique*).

¹⁰ **GESAC** – Europejskie Zrzeszenie Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów, powstałe w 1990 roku z siedzibą w Brukseli.

Importerzy i handlowcy mają obowiązek złożenia oświadczenia o imporcie i sprzedaży czystych nośników przeznaczonych do zapisu oraz urządzeń technicznych przeznaczonych do prywatnego kopiowania plików dźwiękowych lub nagrań audiowizualnych, zgodnie z art. 24, par. 6 punkt a) i b) ustawy No 618/2003 o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Formularz oświadczenia w postaci szczegółowej tabeli można pobrać ze strony internetowej stowarzyszenia SOZA.

Art. 24 stanowi, że wynagrodzenie pobierane za pośrednictwem organizacji zbiorowego zarządzania:

- a) za czyste nośniki służące do zapisu, zazwyczaj wykorzystywane do reprodukcji, zapłaci ich producent, odbiorca z państwa członkowskiego (zwany dalej „odbiorcą”), importer z państwa trzeciego (zwanego dalej „importerem”) lub inne osoby, które wprowadzą je na rynek w celu sprzedaży w Republice Słowackiej, a opłata wyniesie 6% ceny nabycia lub ceny importu takiego medium;
- b) za urządzenia techniczne przeznaczone do tworzenia reprodukcji plików dźwiękowych lub zapisów audiowizualnych zapłaci ich producent, odbiorca, importer lub inna osoba, która wprowadzi te urządzenia na rynek w Republice Słowackiej celem sprzedaży, a opłata wyniesie 3% ceny sprzedaży lub ceny importu takiego urządzenia.

Oplata licencyjna

Użytkownik wnosi opłatę licencyjną do SOZA za korzystanie z utworów muzycznych zgodnie z obowiązującą taryfą SOZA, która jest dostępna na stronie internetowej stowarzyszenia. Jest on zobowiązany uiścić opłatę licencyjną w całości, w terminie określonym w wystawionej fakturze. Ma obowiązek przestrzegania wszelkich klauzul zawartych w umowie licencyjnej. Ewentualne spory rozstrzygają sądy Republiki Słowackiej.

Szczegółowa taryfa opłat licencyjnych, dostępna w języku słowackim na stronie internetowej SOZA liczy 35 stron. Poza cennikiem obejmującym wszelkie rodzaje wykorzystania muzyki podczas koncertów, publicznych projekcji nagrań audiowizualnych (w kawiarniach, teatrach, amfiteatrach, placach publicznych), podczas kursów tańca, fitness, z muzyką w tle itp.) zawiera również opis procedury składania dokumentów w celu uzyskania licencji, procedury wnoszenia opłat licencyjnych, przyznawania rabatów, ewentualnych opłat ryczałtowych i ustalania wysokości kar itp.

Przykład:

Zgodnie z tabelą opłat licencyjnych SOZA opłaty za wykorzystanie muzyki podczas imprez, na które wstęp jest płatny zależą od ceny biletu wstępu oraz liczby miejsc w pomieszczeniach, w których odbywają się imprezy.

- dla bardzo niskich cen biletów (poniżej 10€), opłaty te wynoszą: przy 50 miejscach od 9 € do 85 €, a przy 10 000 miejsc od 270 € do 2560 €;
- w przypadku pomieszczeń o „pojemności” 50 miejsc, w których odbywają się imprezy, dla cen biletów od 10 € do 35 € opłata wynosi od 99 € do 292,5 €;
- w przypadku pomieszczeń o „pojemności” 10 000 miejsc i cenach biletów od 10 € do 35 € opłata wynosi od 2970 € do 8775 €;

Szczegółowa tabela opłat umożliwi obliczenie kosztów pośrednich, tzn. przy zmiennej zarówno liczbie miejsc, jak i cenie biletów. Za każdy wzrost ceny biletu i wzrost liczby miejsc pobiera się dodatkową opłatę.

SOZA ma możliwość udzielenia rabatu użytkownikom utworów muzycznych, którzy złożą wstępną umowę licencyjną zanim zaczną korzystać z utworów muzycznych, określą szczegółowo i prawidłowo wszystkie wydarzenia muzyczne, podczas których będą wykorzystywane utwory muzyczne i terminowo dokonają wpłat.

Zasady podziału dochodu SOZA

Zarząd SOZA opracował na podstawie swojego statutu podstawowe zasady podziału dochodu zebranego za korzystanie z utworów muzycznych w imieniu reprezentowanych autorów i wszystkich posiadaczy praw autorskich, tzw. *Distribution rules of SOZA*.

SOZA przestrzega międzynarodowych standardów, norm i ustalonych procedur, zapewnia efektywność zarządzania finansami, staranność w dystrybucji płatności, skuteczność, uczciwość i bezstronność.

Dochody uzyskiwane przez SOZA w okresie rozliczeniowym są przekazywane wszystkim zgłoszonym autorom, których prace zostały wykorzystane, po odliczeniu przez SOZA niezbędnych wydatków (opłat administracyjnych), które, zgodnie z normami CISAC nie powinny przekraczać 30%.

Podstawą wypłaty tantiem i wynagrodzenia za prywatne kopiowanie są zebrane dane statystyczne dotyczące użytkowania.

Dochody SOZA w 2013 r. wyniosły 9 303 517,06 € (odnotowano wzrost w stosunku do roku 2012). Udział w tych dochodach był następujący:

- Transmisje telewizyjne 21%;
- Transmisje radiowe 11%;
- Retransmisja kablowa 23%;

- Publiczne wykonanie muzyki 27%;
- Muzyka on-line 1%;
- Sprzedaż zapisanych mediów (prawa mechaniczne) 4%;
- Należności licencyjne z zagranicy 7%;
- Wynagrodzenie za czyste nośniki i urządzenia nagrywające 4%;
- Inne dochody 2%.

WĘGRY

Na Węgrzech wszystkie kwestie związane z prawem autorskim, w tym także sprawę opłat za mechaniczne odtwarzanie utworów muzycznych z nośników elektronicznych reguluje wielokrotnie nowelizowana Ustawa LXXVI z 1999 r. o prawie autorskim.

Czynności związane z nakładaniem obowiązku wnoszenia opłat z tego tytułu przez podmioty gospodarcze, rozliczania wniesionych opłat etc. leżą w zakresie działania Biura Ochrony Praw Autorskich „Artisjus” (dalej Agencja „Artisjus”), które uczestniczy przy tym w uzgodnieniach dotyczących wysokości opłat, określanych przez ministra sprawiedliwości. W uzgodnieniach tych uczestniczą także: Węgierski Związek Ochrony Praw Autorskich Wydawców Nagrań muzyki (MAHASZ) oraz Agencja Ochrony Praw Autorskich Artystów Muzyków (EJI).

Opłaty pobiera Agencja „Artisjus”.

Stawki za publiczne, mechaniczne odtwarzanie muzyki regulują rozporządzenia publikowane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości (*Hivatalos Ertesitő*). Rozporządzenia te ukazują się raz do roku i regulują wysokość stawek obowiązujących przez kolejny rok. Informacje przedstawione poniżej pochodzą z rozporządzenia opublikowanego w Dzienniku Urzędowym nr 13057 z dnia 5 grudnia 2014 r.

Na Węgrzech stosuje się zasadniczo dwa kryteria określające wysokość w/w opłat:

1. powierzchnia użytkowa pomieszczenia, w którym jest odtwarzana muzyka;
2. rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej (usługowej).

Uregulowane są także zasady udzielania zniżek w opłatach – przysługują one tylko wybranym, ściśle określonym podmiotom.

Obowiązkowe opłaty, według określonych kategorii, wnoszą:

1. Centra handlowe, domy towarowe, które działają przede wszystkim jako placówki zajmujące się sprzedażą towarów.
2. Placówki usługowe – poza salonami piękności, solariami, gabinetami kosmetycznymi i zakładami fryzjerskimi, które są rozpatrywane odrębnie oraz

poczekalnie i inne miejsca publiczne mogące służyć za poczekalnie. W obu przypadkach wielkość powierzchni uwzględnianej przy rozliczeniu waha się od 1-50 do ponad 20 tys. m².

3. Garaże, garaże podziemne, parkingi, parkingi wielopoziomowe.
4. Zakłady pracy – obowiązek wnoszenia opłat obejmuje odtwarzanie muzyki w halach fabrycznych, warsztatach, pracowniach, biurach i innych pomieszczeniach przeznaczonych dla pracowników.
5. Salony spa i wellness (salony masażu, sauny etc.).
6. Stacje paliw.
7. Ośrodki zdrowia oraz ośrodki leczenia ambulatoryjnego.
8. Szpitale – w tym przypadku opłaty nalicza się odrębnie dla każdego piętra obiektu – ustawodawca kierował się tym, że nie na wszystkich poziomach liczba łóżek jest jednakowa.
9. Dysponenci miejsc publicznych, które zostały wyposażone w sprzęt umożliwiający mechaniczne odtwarzanie muzyki w sposób ciągły.
10. Dysponenci widowni – do 200 i do największej, liczącej ponad 120 tys. miejsc.
11. Opłaty za muzykę odtwarzaną, słyszaną w tle na lodowiskach sztucznych i naturalnych i wrotkarniach pobiera się od kwoty będącej sumą środków uzyskanych z każdego kolejnego pakietu 50 najdroższych biletów wstępu.
12. Organizatorzy targów, prezentacji, koncertów, dyskotek, pokazów sportowych – wysokość stawek zależy od tego, czy impreza jest organizowana w Budapeszcie (gdzie stawki są wyższe), czy poza stolicą.
13. Organizatorzy imprez weekendowych, podczas których odtwarzana jest muzyka.
14. Organizatorzy spotkań, podczas których odtwarzana muzyka jest jedynie muzyką w tle.
15. Właściciele lub dysponenci kin, w których podczas odbywających się tam projekcji odtwarza się muzykę filmową.
16. Właściciele lub dysponenci kin, w których odtwarza się muzykę słuchaną w czasie przypadającym poza projekcję filmów – zobowiązani są do dnia 10. każdego miesiąca przedstawić Agencji „Artisjus” listę filmów i utworów muzycznych odtworzonych w minionym miesiącu, co jest podstawą do obliczenia należności.
17. Dysponenci lub właściciele teatrów płacą za odtwarzanie muzyki słuchanej w czasie przypadającym poza czasem trwania spektaklu.
18. Organizatorzy konferencji, na których odtwarzana jest muzyka stanowiąca jedynie ilustrację spotkania.

19. Dysponenci lądowych i wodnych środków przewozu osób – środków transportu zbiorowego – kursujących według z góry określonego rozkładu jazdy (autobusy, statki rzeczne, tramwaje wodne etc.).
20. Dysponenci lub właściciele środków transportu zbiorowego i indywidualnego, kursujących bez z góry określonego rozkładu jazdy, w tym autobusów i taksówek osobowych – w zależności od liczby pasażerów; w tej kategorii najniższa stawka obejmuje pojazdy przewożące od 1 – 10 osób, a najwyższa – powyżej 55 osób.
21. Właściciele lub dysponenci samolotów pasażerskich ujętych w ewidencję – wysokość stawki za odtwarzanie muzyki jest bardzo zróżnicowana, w zależności od tego, czy muzyka słuchana jest tylko na lądzie, czy także w powietrzu.
22. Właściciele lub dysponenci pojazdów lądowych, pociągów lub statków, na których prowadzona jest działalność rozrywkowa lub przeznaczonych do celów turystycznych i krajoznawczych, prowadzona również z myślą o klientach z zagranicy – opłaty naliczane są odrębnie dla każdego kursu, oraz w zależności od tego czy muzyka jest jednym z punktów programu czy też służy jedynie jako muzyka słyszana w tle. Jeśli podczas podróży (rejsu) wykorzystywane są różne formy odtwarzania muzyki, opłaty pobierane są oddzielne dla każdej formy jej odbioru.
23. W przypadku jednorazowych imprez sportowych pobiera się opłaty od muzyki słyszanej w tle; wysokość opłaty z tytułu ochrony praw autorskich zależy od liczby miejsc siedzących na widowni; opłaty pobiera się od najmniejszej widowni – do 200 miejsc i do największej liczącej ponad 120 tys. miejsc.
24. Opłaty za muzykę odtwarzaną, słyszaną w tle na lodowiskach sztucznych i naturalnych i wrotkarniach równają się kwocie, będącej sumą środków uzyskanych ze sprzedaży 50 najdroższych biletów wstępu.
25. Opłaty wnoszone przez dysponentów aquaparków, wesołych miasteczek i kąpielisk świadczących usługi na podwyższonym poziomie za odtwarzanie muzyki słyszalnej w tle na terenie całego obiektu pobierane są raz na miesiąc, w zakresie: do 1000 potencjalnych klientów i powyżej, licząc za każdy kolejny tysiąc klientów.
26. Operatorzy telefonii kablowej i komórkowej wnoszą opłaty za urządzenia techniczne, aparaty umożliwiające słuchanie odtwarzanej muzyki w czasie oczekiwania na połączenie telefoniczne w rozliczeniu za liczbę eksploatowanych linii; od 1 do 20, od 21 do 100 oraz od każdych 50 linii powyżej tej liczby; opłata wnoszona jest miesięcznie.

27. Jeżeli serwis obejmuje obsługę linii o podwyższonych opłatach wysokość opłaty za odtwarzanie muzyki jest odpowiednio wyższa.

Postanowienia ogólne

Węgierski ustawodawca dość szeroko określił kompetencje w/w Agencji „Artisjus”. Poniżej zostały omówione główne aspekty jej działania, z pominięciem uprawnień, które dotyczą pobierania opłat z tytułu prezentacji muzyki „na żywo”.

W sprawach opłat za odtwarzanie muzyki prawo do postępowania wobec wspomnianych użytkowników (podmiotów) ma Agencja „Artisjus”, która zawiadamia ich o obowiązku wnoszenia opłat, wystawia im faktury i ma prawo występować na drogę sądową wobec tych podmiotów, które odmawiają opłaty lub wnoszą je z opóźnieniem. Agencja „Artisjus” wydaje pozwolenia na funkcjonowanie wspomnianych podmiotów, lub - w uzasadnionych przypadkach, o ile opłata nie zostanie wniesiona - odmawia wydania pozwoleń. Podmioty uzyskują pozwolenia działania jednocześnie z wniesieniem opłaty. Wysokość wniesionej opłaty jest ściśle powiązana z okresem ważności pozwolenia na działanie.

Opłaty są wnoszone z góry, za okres co najmniej jednego kwartału. Ostatecznym terminem wniesienia opłaty jest dzień rozpoczęcia odtwarzania muzyki. Agencja „Artisjus” ma prawo określić inny harmonogram i terminarz wpłat.

Podmiot gospodarczy opóźniający się z wniesieniem opłat musi uiścić, zgodnie z postanowieniami Kodeksu cywilnego, odsetki karne oraz opłatę specjalną, pozwalającą na odstąpienie przez Agencję „Artisjus” od cofnięcia pozwolenia na działanie danego podmiotu.

Zgodnie z powołanym wyżej rozporządzeniem opłaty należy wnosić od kwot uzyskanych ze sprzedaży biletów, abonamentów lub wszelkich innych dochodów, (np. z reklamy, sponsoringu lub dotacji) i każdej innej formy działalności podmiotu, która przynosi przychód. Do przychodu wlicza się także wartość bezpłatnych zaproszeń, którą szacuje się na podstawie średniego przychodu ze sprzedaży biletów, których sprzedano najwięcej.

Podmioty gospodarcze zobowiązane są do wcześniejszego zawiadomienia Agencji „Artisjus” o zamiarze wykorzystania opublikowanego już utworu muzycznego, podobnie jak w przypadku zmiany odtwarzanego utworu (utworów), które wcześniej zostały zatwierdzone do odtwarzania.

Agencja „Artisjus” może wyrazić zgodę na pobieranie opłat za odtwarzanie muzyki w mniejszej wysokości, niż określa to powołane wyżej rozporządzenie, jeśli w imieniu podmiotu ubiegającego się o zniżkę z wnioskiem w tej sprawie wystąpi przedstawiciel ogólnokrajowej organizacji branżowej – reprezentującej określoną grupę interesów, do której dany podmiot należy. Obniżka może mieć formę procentowego zmniejszenia należnej kwoty lub ustanowienia dogodnego abonamentu.

Agencja „Artisjus” może utrzymywać z podmiotami gospodarczymi łączność elektroniczną, co regulują odrębne umowy i porozumienia.

Zasady pobierania opłat od czystych nośników

Podobnie jak w przypadku opłat za mechaniczne odtwarzanie muzyki, również w przypadku czystych nośników wysokość opłat określa minister sprawiedliwości przy udziale Agencji „Artisjus”, Związku Ochrony Praw Autorskich Autorów i Producentów Filmowych „FilmJus”, Węgierskiego Stowarzyszenia Artystów Kina „HUNGART”, Węgierskiego Związku Ochrony Praw Autorskich Wydawców Nagrań Muzyki (MAHASZ) oraz Agencji Ochrony Interesów Artystów Interpretatorów

Opłaty pobiera Agencja „Artisjus”. W przypadku opóźnień we wnoszeniu opłat, podmioty zobowiązane są do zapłacenia karnych odsetek przewidzianych w Kodeksie cywilnym.

Stawki za dopuszczenie do obrotu handlowego czystych nośników są publikowane w rozporządzeniach drukowanych w „Hivatalos Ertesitő” („Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości”). Wysokość opłat ustalana jest rokrocznie, nie zawierają podatku VAT – podatek ten płaci podmiot wnoszący opłaty.

Węgierska Agencja „Artisjus” opłaty z tytułu praw autorskich od czystych nośników klasyfikuje według rodzajów, potencjalnego czasu nagrania (pojemności) i typów. Należą do nich kasety audio i video, mimo, że cieszą się o wiele mniejszym zainteresowaniem niż kilka lat temu; kwoty opłat liczone są od sztuki, co jest zasadą ogólną dla wszystkich omawianych akcesoriów. I tak dla kaset audio opłata wynosi 25 forintów, (0,33 zł) a dla kaset video 60 forintów (0,80 zł). W spisie znalazły się też m.in. dyski CD typu R i CD-RW Audio, (od 16 do 64 forintów, tj. 0,21-0,81 zł), dyski DVD od pojemności 4,7 GB do 9,4 GB (od 75 do 180 forintów, tj. 1,00-2,40 zł).

Odrębnie traktowane są dyski optyczne o dużej pojemności (od 4,7 do ponad 200 GB) – od 78 do 883 forintów tj. 1,04-11,8 zł. Opłata za pendrive i USB Flash Drive, zewnętrzne SSD waha się w granicach 92-2286 forintów, tj. 1,22-30,52 zł. Lista zawiera podzespoły używane do przechowywania treści audio i video montowane w różnych urządzeniach, w tym w urządzeniach mobilnych do odtwarzania muzyki (opłaty od 416 forintów – dla jednostek o pojemności od 64 do 128 GB, po 9351 forintów, tj. 5,55-125 zł – dla jednostek o pojemności powyżej 80 GB). Ipady i ipody nie są wyszczególnione.

Ustawodawca węgierski wyodrębnił łącznie 13 kategorii nośników, w tym m.in. smartfony, tablety, pendrivy, USB Flash, zewnętrzne dyski SSD, adaptory zewnętrzne do telefonów komórkowych do przechowywania dźwięku i obrazu.

Opłaty wnoszą krajowi producenci nośników; jeśli natomiast sprowadzane są one z zagranicy, podmiotem obciążanym jest opłacający cło. Zwolnienie z opłat celnych nie oznacza zwolnienia z opłat z tytułu ochrony praw autorskich. Opłata powinna być wniesiona w okresie do 8 dni od daty kiedy akcesoria te znalazły się na terenie Węgier, przed przekazaniem ich do obrotu handlowego. Wszystkie podmioty, zarówno te, które produkują je na terenie Węgier, jak i te, które je sprowadzają z zagranicy, zobowiązane są do poinformowania Agencji „Artisjus” o ich posiadaniu.

Ustawodawca przewidział możliwość stosowania ulg w wysokości opłat, również wprowadzania ich w czasie trwania okresu, za który opłaty zostały pobrane. Ulgi mogą być przyznawane podmiotom, które należą do ogólnokrajowych organizacji branżowych, o ile organizacje te poręczą za wspomniane podmioty i zagwarantują, że nie będą one nadużywać zaufania wynikającego z otrzymywania ulg. O ulgi mogą ubiegać się podmioty, które nie mają opóźnień we wnoszeniu opłat na rzecz Agencji „Artisjus”, ani nie mają zadłużeń wobec agencji z innego tytułu.

Większości nośników zawartych w omawianym rozporządzeniu Agencja „Artisjus” nadaje samoprzylepne znaki firmowe opatrzone hologramem, podobne nieco do znaku akcyzy, które stanowią potwierdzenie wniesienia przez dany podmiot obowiązkowych opłat z tytułu ochrony praw autorskich; ich samowolne usuwanie jest zabronione.

WIELKA BRYTANIA

Wielka Brytania była pierwszym krajem, który wprowadził ochronę praw autorskich, gwarantowaną przez rząd i sądy, a nie przez podmioty prywatne. W roku 1710 brytyjski parlament przyjął pierwszą ustawę o prawie autorskim. Ustawa ta, znana jako Statut Królowej Anny, ze względu na uchwalenie jej za panowania tej władczyni, uzyskała sankcję królewską w dniu 5 kwietnia 1710 roku. Gwarantowała ona wszystkim wydanym utworom 40-letni okres ochrony praw autorskich, odnawialny jednokrotnie, o ile autor nadal żył. Utwory opublikowane przed rokiem 1710 były na mocy Statutu chronione przez okres następujących 21 lat. Statut Królowej Anny stanowi źródło praw autorskich w prawie europejskim i amerykańskim.

Obecnie w Wielkiej Brytanii ochronę praw autorskich reguluje ustawa o prawach autorskich, wzorach i patentach z 1988 r. (*The Copyright, Designs and Patents Act 1988*)¹¹.

Weszła ona w życie, w przeważającej części, w dniu 1 sierpnia 1989 roku.

Prawo autorskie chroni każdy przejaw samodzielnej działalności twórczej i artystycznej, w tym:

¹¹ www.legislation.gov.uk/ukpga/1988/48/contents

- utwory literackie, powieści, artykuły prasowe, teksty piosenek, instrukcje obsługi;
- utwory dramatyczne, układy choreograficzne, pantomimę;
- utwory muzyczne, zapisy dźwiękowe;
- utwory artystyczne, zdjęcia, rzeźby, filmy i audycje;
- oprogramowanie i bazy danych.

Czas trwania ochrony wynikającej z prawa autorskiego zależy od kategorii bądź rodzaju utworu i na ogół jest liczony od daty śmierci autora utworu.

W przypadku utworów literackich, teatralnych, muzycznych, artystycznych oraz filmów ochrona przysługuje przez czas życia twórcy oraz 70 lat od końca roku, w którym twórca zmarł.

Dla nagrań dźwiękowych ochrona obowiązuje przez 50 lat od końca roku, w którym utwór powstał lub roku, w którym został opublikowany. Podobny okres ochronny obowiązuje dla audycji. Nie ma możliwości wydłużenia okresów ochrony prawnej. Co do zasady, prawo autorskie należy do twórcy lub autora utworu. Prawo przewiduje wyjątki od tej reguły, np. w przypadku zatrudnienia na umowę o pracę, utworów będących efektem pracy większej liczby osób lub utworów powstałych na podstawie umowy bądź zamówienia.

Prawo autorskie jest ze swej istoty prawem prywatnym, zatem to właściciel prawa podejmuje decyzję, co należy robić w przypadku, gdy jego utwór chroniony prawem autorskim jest wykorzystywany bez jego zgody. Mimo że właściciel prawa nie ma takiego obowiązku, zazwyczaj dobre rezultaty daje próba bezpośredniego wyjaśnienia kwestii ze stroną naruszającą prawo. Takie rozwiązanie na ogół pozwala również zaoszczędzić czas i pieniądze.

W niektórych przypadkach może okazać się, że przed wniesieniem sprawy do sądu należy udowodnić, iż podjęta została próba polubownego załatwienia sporu np. w drodze postępowania mediacyjnego. Dopiero gdy to nie przyniesie rezultatów, konieczna jest droga sądowa – jeżeli właściciel prawa autorskiego jest członkiem organizacji skupiającej właścicieli praw autorskich, ta organizacja może być jego reprezentantem w sporze.

W przypadku rozstrzygnięcia sprawy przez sąd, może on:

- poprzez wydanie stosownego nakazu sądowego zakazać podmiotowi dokonującemu naruszeń dalszego niezgodnego z prawem korzystania z utworu;
- przyznać właścicielowi prawo do odszkodowania;
- nakazać podmiotowi naruszającemu wydanie towarów właścicielowi prawa autorskiego.

Świadome i celowe naruszanie praw autorskich w celach ekonomicznych może być zakwalifikowane jako przestępstwo, co właścicielowi tych praw otwiera nowe możliwości postępowania.

W zakresie publicznego odtwarzania muzyki za prawa autorskie i pobieranie opłat odpowiada Fundacja *PRS For Music*, powołana w 1997 r., łącząca dwa dawne stowarzyszenia: MCPS, czyli *the Mechanical-Copyright Protection Society*, powołane w 1911 r., oraz PRS, czyli *Performing Right Society*, założone w 1914 r.

Fundacja *PRS For Music* reprezentuje prawa ponad 100 tysięcy osób w niej zrzeszonych.

Cennik obecnie obowiązujących opłat wszedł w życie 1 lipca 2014 r.

Stawki opłat dla podmiotów, które przed rozpoczęciem odtwarzania muzyki nie uzyskały licencji od PRS For Music, są w pierwszym roku posiadania licencji o 50% wyższe niż dla podmiotów, które wystąpiły o licencję przed rozpoczęciem działalności.

Odtwarzanie muzyki, przykłady opłat licencyjnych¹²:

1. Roczna stawka opłat za licencję na odtwarzanie muzyki w radiu komercyjnym na falach AM/FM zależy od dochodów danej stacji:
 - a. przy rocznych dochodach netto do 105 678 GBP – 58 GBP,
 - b. przy rocznych dochodach netto pomiędzy 105 678 GBP a 264 194 GBP – 174 GBP,
 - c. Przy rocznych dochodach netto pomiędzy 684 390 GBP a 1 368 780 GBP – 1162 GBP,
 - d. Przy rocznych dochodach netto pomiędzy 1 368 780 GBP a 3 170 325 GBP – 1744 GBP,
 - e. Przy rocznych dochodach netto powyżej 3 170 325 – 4069 GBP.
2. Stawki rocznych opłat u fryzjerów i w salonach piękności:
 - a. opłaty za radio i telewizję w salonach, w których jest zatrudnionych do 30 stylistów i fryzjerów: 79,14 GBP,
 - b. opłata w przypadku odtwarzania muzyki z CD lub podobnych nośników wynosi 79,14 GBP, gdy zatrudnionych jest 5 stylistów i fryzjerów,;
 - c. za każdy następnych pięciu: 28,77 GBP.
3. Muzyka w telefonie podczas oczekiwania na rozmowę, linia zewnętrzna, roczna opłata:
 - a. do pięciu linii – standardowa opłata 117,94 GBP, podwyższona: 176,91 GBP,

¹² <http://www.prsformusic.com/Pages/default.aspx>

- b. od 6 do 15 linii– 157,31 GBP,
 - c. od 16 do 30 linii – 196,69 GBP,
 - d. od 31 do 45 linii – 236,02 GBP,
 - e. 46 linii i więcej: standardowa opłata 83 GBP + 4 GBP za każdą linię. Np. 50 linii: $83 + 50 \times 4 = 283$ GBP.
4. Audycje (słuchowiska) lub wydarzenia transmitowane przez telewizję
 - a. opłaty za występy subsydiowane płatne: 4% od całości wpłat na wydarzenie muzyczne,
 - b. opłaty za występy komercyjne płatne: 3% od całości wpłat na wydarzenie muzyczne,
 5. Za odtwarzanie wideo lub filmu w sali lub innym pomieszczeniu przystosowanym do pokazu opłata wynosi: 4,90 GBP za pierwsze 100 osób uczestniczących w pokazie, a za każde następne 25 osób: 1,24 GBP.
 6. Za krótkie edukacyjne lub szkoleniowe filmy lub wideo w ośrodkach szkoleniowych i informacyjnych banków, stowarzyszeń, przedsiębiorstw opłata za jeden pokaz – 1,24 GBP.
 7. Za odtwarzanie muzyki podczas lekcji aerobiku, fitnessu, i podczas nauki tańca:
 - a. w pomieszczeniach przeznaczonych na nie więcej niż 30 osób opłata wynosi 1,47 GBP,
 - b. w pomieszczeniach przeznaczonych na więcej niż 30 osób: 1,84 GBP.
 8. Za wykorzystanie muzyki podczas warsztatów, pokazów lub kursów, opłata wynosi 2,48 GBP od wydarzenia.
 9. Za odtwarzanie muzyki towarzyszącej pokazom boksu, innych sportów walki oraz podobnym wydarzeniom lub w salonach bingo, opłata za pierwsze 100 osób uczestniczące w wydarzeniu wynosi 2,48 GBP, a za każde następne 25 osób: 0,60 GBP.
 10. Za odtwarzanie muzyki, będącej integralną częścią pokazu artystycznego w galerii lub podobnym miejscu wynosi 1,24 GBP.
 11. Opłaty dzienne za odtwarzanie muzyki podczas wystaw na terenie otwartym, ekspozycjach handlowych i pokazach mody, wynoszą:
 - a. na powierzchni do 100 m²: 16,61 GBP,
 - b. 101-150 m²: 24,86 GBP,
 - c. 151-200 m²: 33,20,
 - d. powyżej 200 m²: 41, 50 GBP.
 12. Opłata roczna za szafę grającą, w zależności od rodzaju szafy (np. szafa zsynchronizowana z wideo) wynosi od 233,45 GBP do 380,31 GBP.

13. Muzyka w tle w pomieszczeniach, w których miejsca siedzące nie są przewidziane dla wszystkich użytkowników, np. w gabinetach odnowy, barach, kawiarniach, pomieszczeniach rekreacyjnych, etc., opłaty roczne w pomieszczeniach o powierzchni powyżej 120 m² wynoszą:
- a. za stanowisko ze stacjonarną telewizją, bez wideo: 129,06 GBP,
 - b. za stanowisko z telewizją kablową lub satelitarną, bez wideo: 193,55 GBP,
 - c. za system telewizyjny (zestaw telewizyjny zawierający dodatkowe ekrany, sprzęt do projekcji, głośniki): 258,16 GBP,
 - d. wyłącznie za odbiornik radiowy: 161,31 GBP,
 - e. za odtwarzanie muzyki z urządzenia do nagrywania muzyki lub odtwarzacza CD, magnetofonu albo radia satelitarnego wynosi 322,50 GBP,
 - f. za odtwarzanie muzyki z połączonych urządzeń do odtwarzania i nagrywania muzyki, np. radiomagnetofonów i/lub radiomagnetofonów ze stacją CD: opłata wynosi 400,87 GBP,
 - g. za odtwarzanie z odtwarzacza wideo: 193,55 GBP.
14. Muzyka w tle w pomieszczeniach, w których miejsca siedzące nie są przewidziane dla wszystkich użytkowników, np. w gabinetach odnowy, barach, kawiarniach, pomieszczeniach rekreacyjnych, etc., opłaty roczne w pomieszczeniach do 120 m²:
- a. za stanowisko ze stacjonarną telewizją, bez wideo: 86,03 GBP,
 - b. za stanowisko z telewizją kablową lub satelitarną, bez wideo: 129,06 GBP,
 - c. za system telewizyjny (jak wyżej): 171,98 GBP,
 - d. wyłącznie za odbiornik radiowy: 107,49 GBP,
 - e. za odtwarzanie z urządzenia do nagrywania muzyki lub z odtwarzacza CD, magnetofonu albo radia satelitarnego wynosi 215,02 GBP,
 - f. za odtwarzanie muzyki z połączonych urządzeń do odtwarzania i nagrywania muzyki, np. radiomagnetofonów i/lub radiomagnetofonów ze stacją CD: opłata wynosi: 267,22 GBP,
 - g. odtwarzacz wideo: 129,06 GBP.
15. Muzyka w tle w pomieszczeniach, w których miejsca siedzące są przewidziane dla wszystkich użytkowników, np. w holach, poczekalniach, barach, restauracjach, stołówkach, etc., opłaty roczne wynoszą:
- a. za stanowisko ze stacjonarną telewizją, bez wideo: do 30 miejsc siedzących: 124,43 GBP, każde następne 20 miejsc: 41,50 GBP,
 - b. za stanowisko z telewizją kablową lub satelitarną, bez wideo: do 30 miejsc siedzących: 186,62 GBP, każde następne 20 miejsc: 62,20,

- c. za system telewizyjny (jak wyżej): do 30 miejsc siedzących: 248,83 GBP, każde następne 20 miejsc: 83,01 GBP,
- d. wyłącznie za odbiornik radiowy: do 30 miejsc siedzących: 124,43 GBP, każde następne 20 miejsc: 41,50 GBP,
- e. za urządzenie do nagrywania muzyki lub odtwarzacz CD, magnetofon albo radio satelitarne: do 30 miejsc siedzących: 218,99 GBP, każde następne 20 miejsc: 73,01 GBP,
- f. za odtwarzanie muzyki z połączonych urządzeń do odtwarzania i nagrywania muzyki, np. radiomagnetofonów i/lub radiomagnetofonów ze stacją CD, opłata wynosi: do 30 miejsc siedzących: 248,84 GBP, każde następne 20 miejsc: 82,92 GBP,
- g. odtwarzacz wideo (razem lub bez możliwości korzystania na tym samym ekranie z telewizji): do 30 miejsc siedzących: 189,13 GBP, każde następne 20 miejsc: 63,03 GBP.

Opracowanie:
Artur Dragan
Danuta Korzeniowska-Linkowska
Andrzej Krasnowolski
Szczepan Woronowicz

Biuro Analiz i Dokumentacji
Dział Analiz i Opracowań Tematycznych